

under Fallit, det vil sige, naar han undviger for Gjæld. Naar det er Tilfældet, saa er han i Virkeligheden fallit, og der er kun Spørgsmaal om en ganske kort Tid, inden Fallitbehandlingen begynder, thi i saa Tilfælde skal Eksteretten, naar en enkelt Kreditor forlanger det, strax sætte sig i Bevægelse for at tage Voet under Behandling. Det andet Tilfælde, der nævnes, er, at hans Vo i Følge § 42 eller § 44 er begjært taget under Konkursbehandling. Det er ogsaa indlysende, at, naar en Kreditor har forlangt Fallitbehandling, saa er et Tilfælde tilstede, hvor Udgang til Afkræftelse bør finde Sted, og der er ingen Tvivl om, at den, der vidende om, at en saadan Fallit er forlangt, har indladt sig i en Retshandel med den Paagjældende, eller modtaget Betaling af ham, bør tilbagegive det Modtagne og ikke har Lov til at benytte sig af, at han tilfældig er kommen i Besiddelse deraf. Endelig have vi medtaget alle de Tilfælde, hvor den Paagjældende efter denne Lovs Regler er forpligtet til selv at opgive sit Vo eller maa jages at have standset sine Betalinger. Det er disse Tilfælde, som der er Grund til særlig at nævne, men de ere ikke udtømmende. Der kan tænkes andre Tilfælde, og derfor har man maattet tilføie som en mere almindelig Bestemmelse, der kunde opsluge disse: „eller iøvrigt har maattet forudsætte sit Fallissement som nær forestaaende.“ Tanken er altsaa den, at, naar Fallitten er overhængende, saa skal Den, som vidende herom indlader sig i Retshandelen med Fallitten, finde sig i, at disse kaldes tilbage af Kreditorerne; Den derimod, som er uvidende om disse Omstændigheder, han skal ikke finde sig i noget Saadant, overfor ham kan Afkræftelsen ikke gjøres gjældende. — Den Ændring, der er foreslaaet under Nr. 9, er blot en Redaktionsændring, som staar i Forbindelse med Forslaget under Nr. 8, og som ikke trænger til nogen nærmere Motivering. — Til § 25 har Udvalget dernæst foreslaaet en Ændring, som efter Udvalgets Mening kun skal være en tydeligere Affattelse, men egentlig ikke skal indeholde nogen Forandring. Det hedder i Lovforslaget: „Tilbagefordring af en med sædvanlige Betalingsmidler erlagt Betaling af

en forfalden Bærel kan ikke gjøres gjældende mod den, som vilde have havt Ret til at fordræ Bærelsen dækket af Andre i Tilfælde af Skyldnerens Fallissement, men som ved den stedfundne Betaling af Bærelsen er bleven forhindret i at gjøre denne Ret gjældende, hvortilod det til Bærelsens Dækning medgaaede Beløb under de i §§ 23—24 angivne Betingelser kan søges hos den, hvem Bærelsens Betaling tilsidst vilde komme tilgode“ osv. Meningen deraf er naturligvis den, at Den, hos hvem Betalingen skulde kunne søges tilbage, maatte være i det Tilfælde, som omhandles i § 24, han maatte være vidende om, at Debitor havde standset sin Betaling osv. paa den Tid, han gav den Rettighed fra sig, hvorom der er Spørgsmaal. Det har været Meningen af Paragrafen, men Udvalget fandt, at det ikke var tilstrækkelig tydelig udtrykt, og derfor have vi foreslaaet at redigere Bestemmelsen saaledes, at der i den Henseende ingen Tvivl kunde være, idet man istedetfor den almindelige Henvisning til Betingelserne i § 24 har sagt: „saafremt han, da han udstedte Bærelsen eller bortendoserede den, var vidende om, at Skyldneren besandt sig i noget af de i § 24 omhandlede Tilfælde“. — Ændringen under Nr. 11 til § 26 indeholder kun en ganske ubetydelig Rettelse i Udtrykkene, som vistnok ikke trænger til nogen videre Forklaring, og med Hensyn til Forslaget under Nr. 12 er det allerede af den ærede Formand bemærket, at dette er en ren Sprogændring og ikke videre. — Jeg skal nu afvente, hvad der maatte blive anført til Forsvar for de Ændrings- og Underændringsforslag, der ere stillede af et æret Medlem, førend jeg ytrer mig videre om Enkelthederne ved disse Paragrafer.

Saale: Det høie Thing vil have set, at Udvalget i det Hele taget har været aldeles enigt med Hensyn til dette Kapitel. Af de Ændringer, der ere stillede til dette Afsnit, er kun Ændringsforslaget under Nr. 7 til § 23 betegnet som et Meltalsforslag, det vil altsaa sige, at der er et Mindretal, som ikke har kunnet gaa ind derpaa. Mindretallet har været aldeles enigt i at gaa ind paa de Bestemmelser, som §§ 20 og 21 indeholde om